

26. Fra Professorinde *Ingrid Ulbricht* af København om en aarlig Statsunderstøttelse. (Indbragt i Folketinget den 26. Maj 1920 af *J. C. Christensen*).

Andragerinden anfører, at hun gennem sit „Arbejde som Formand for „Kristelig Forening for unge Kvinders Hovedforening“ i København vier sin Tid til en Gerning, der, som bekendt, har Betydning for hele Landets kvindelige Ungdom“. Hun modtager som Enke efter Professor Edmund Ulbricht ved det kongelige Gymnasium i Dresden en aarlig Pension paa 1 380 Mark, ligesom hun har en fast aarlig Indtægt paa 500 Kr. af et Familielegat.

2 Bilag medfølger.

*Udvalget* foreslaar at henvise Andragendet til *Kirkeministerens* Overvejelse.

27. Fra *de offentlige kommunale Slagtehuses Fællesudvalg* om Erstatning for de Tab, de offentlige kommunale Slagtehus har lidt som Følge af Regeringens overordentlige Foranstaltninger i Anledning af Krigssituationen. (Indbragt i Folketinget den 26. Maj 1920 af *Bresemann* og *Simonsen*).

Til Begrundelse herfor anfører man følgende: De offentlige Slagtehus er med forholdsvis store Bekostninger opførte af Kommunerne for at sikre Befolkningen gode, sunde Kødvarer og under den Forudsætning, at disse Institutioner saa nogenlunde skulde kunne forrente sig gennem den i de sanktionerede Sundhedsvedtægter garanterede Slagte- og Kontrolafgift og ved, at der i vedkommende Kommune kun maatte forhandles det Kød, der var stemplet af Byens egen Kontrol. Men i de senere Aar er Eksportsvineslagteriernes Rettigheder med Hensyn til Indførsel og Forhandling af Kødvarer i Kommunerne stadig blevet udvidet, og i den nyeste Tid har denne Udvikling antaget en for de offentlige Slagtehus meget skæbnesvanger Karakter, saaledes at den af Justitsministeriet i et enkelt Tilfælde opstillede udtrykkelige Betingelse, at Slagtehusene skulde forrente sig, saa langt fra er Tilfældet. „Nærværende Andragende fremkommer i det Haab, at den høje Regering og Rigsdag vil finde det retfærdigt og berettiget, at de Kommuner med offentlige kommunale Slagtehus, der har lidt Tab ved Forbudet i 1915 mod at slagte Svin, hvorved de offentlige kommunale Slagtehus Svinehaller blev overflødige og til Dels værdiløse, faar nogen Erstatning af det offentlige, forsaavidt Tabet ikke er opvejet paa anden Maade ved forøget Indtægt i Krigsaarene“.

*Udvalget* gør ikke Indstilling.

28. Fra *Bestyrelsen i A/S Silkeborg Vandkuranstalt* om Tilskud til Fripladser og eventuelt fri Kur for ubemidlede paa Selskabets Kuranstalt „Silkeborg Bad“. (Indbragt i Folketinget den 26. Maj 1920 af *Jacob Christensen*).

Anstalten har i Aarene 1910—12 modtaget Statstilskud til fri Kur eller Fripladser, 2 500 Kr. aarlig, og ansøger nu om et Tilskud paa 5 000 Kr. paa indeværende Aars Finanslov og eventuelt for en 3-aarig Periode under Hensyn til, at Kurophold og Behandling nu i hvert Fald er dobbelt saa dyr som i de ovenfor nævnte Aar, og under Hensyn til, at der stadig fremkommer et saa stort Antal Ansøgninger fra kvalificerede Personer, at det er Selskabet umuligt at efterkomme disse. Det tilføjes i Andragendet, at Silkeborg Bad af egne Midler i Aar har ydet Hjælp til ubemidlede for et Beløb af over 4 000 Kr., uagtet Driften kun har haft et meget karrigt Over-skud, at der af forskellige Legater er ydet Bidrag, ca. 1 200 Kr., ligesom det Classenske Fideikommiss har givet 600 Kr. til Moderation for ubemidlede Sønderjyder og de mere velhavende Kurgæster 1 200 Kr. til Moderation for Smaakaarsfolk. Bestyrelsen, hvori sidder Repræsentant for baade Stat og Kommune, foretager selv Fordelingen af Fripladser.

*Udvalget* foreslaar at henvise Andragendet til *Justitsministerens* Overvejelse.